

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/101/EY,

annettu 27 päivänä lokakuuta 2004,

kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta Kioton pöytäkirjan hankemekanismissa osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Direktiivillä 2003/87/EY ⁽³⁾ perustetaan yhteisössä toteutettava kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä (jäljempänä ”yhteisön järjestelmä”), jolla pyritään vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaasti ja taloudellisesti. Direktiivissä otetaan huomioon, että pitkällä aikavälillä kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärää on vähennettävä noin 70 prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna. Järjestelmällä pyritään auttamaan Euroopan yhteisöä ja jäsenvaltioita täyttämään Kioton pöytäkirjan mukaiset sitoumuksensa vähentää ihmisten toiminnasta aiheutuvia kasvihuonekaasujen päästöjä. Kioton pöytäkirja hyväksyttiin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämistä yhteisesti 25 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/358/EY ⁽⁴⁾.

(2) Direktiivissä 2003/87/EY todetaan, että hankemekanismissa saatavien hyvitysten huomioon ottaminen velvoitteiden täyttämässä vuodesta 2005 lähtien lisää kustannustehokkuuttakasvihuonekaasupäästökokonais määrän vähentämisessä ja että hyvitysten tunnustamisesta on säädettävä säännöksillä, joilla Kioton pöytäkirjan hankemekanismit, mukaan lukien yhteistoteutus (II) ja puhtaan kehityksen mekanismi (CDM), kytketään yhteisön järjestelmään.

(3) Kioton pöytäkirjan hankemekanismissa kytkeminen yhteisön järjestelmään siten, että säilytetään järjestelmän tarkoituksenmukaisuus ympäristön kannalta, mahdollistaa sen, että Kioton pöytäkirjan 6 ja 12 artiklan mukaisten hanketoimintojen avulla saatuja päästöhvityksiä voidaan käyttää direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 kohdan mukaisen jäsenvaltioiden velvoitteiden täyttämässä. Näin lisätään yhteisön järjestelmässä erilaisia tapoja noudattaa velvoitteita kustannuksiltaan alhaisilla tavoilla, mikä alentaa Kioton pöytäkirjan sitoumuksista johtuvia kokonaiskustannuksia ja parantaa yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien markkinoiden likviditeettiä. Yhteistoteutuksen tuloksena saatavien hyvitysten kysynnän lisääntyessä yhteisössä toimivat yritykset investoivat edistyneeseen ympäristöä säästävän teknologian ja taitotiedon kehittämiseen ja siirtämiseen. Myös puhtaan kehityksen mekanismin avulla saatujen hyvitysten kysyntä lisääntyy, ja siten puhtaan kehityksen mekanismin hankkeita isännöiviä kehitysmaita autetaan saavuttamaan kestävään kehitykseen liittyvät tavoitteensa.

(4) Sen lisäksi, että yhteisö ja sen jäsenvaltiot sekä yritykset ja yksittäiset henkilöt yhteisön järjestelmän ulkopuolella käyttävät Kioton hankemekanismeja, nämä mekanismit olisi kytkettävä yhteisön järjestelmään sellaisella tavalla, että varmistetaan johdonmukaisuus ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC), Kioton pöytäkirjan ja niiden perusteella tehtyjen päätösten sekä yhteisön järjestelmän tavoitteiden ja rakenteen ja direktiivin 2003/87/EY säännösten kanssa.

(5) Jäsenvaltiot voivat antaa toiminnanharjoittajien käyttää yhteisön järjestelmässä sertifioituja päästövähennyksiä vuodesta 2005 alkaen ja päästövähennyksiköitä vuodesta 2008 alkaen. Toiminnanharjoittajien voidaan sallia käyttää sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennyksiköitä vuodesta 2008 alkaen kunkin jäsenvaltion

⁽¹⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 61.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 13. syyskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.

kansallisessa jakosuunnitelmassaan määrittämään prosentiosuuteen asti kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista. Tällöin yksi päästöoikeus myönnetään ja palautetaan välittömästi yhtä sertifioitua päästövähennystä tai päästövähennysyksikköä vastaan. Sertifioitua päästövähennystä tai päästövähennysyksikköä vastaan myönnetty päästöoikeus vastaa tätä sertifioitua päästövähennystä tai päästövähennysyksikköä.

- (6) Direktiivin 2003/87/EY 19 artiklan 3 kohdan ja järjestelmästä yhteisön kasvihuonekasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttävässä komission asetuksessa standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä säädetään asiaan kuuluvista prosesseista ja menettelyistä rekisterijärjestelmissä sertifioitujen päästövähennysten käyttöä varten vuosien 2005 ja 2007 välisenä kautena ja sitä seuraavina vuosina ja päästövähennysyksiköiden käyttöä varten vuosien 2008 ja 2012 välisenä kautena ja sitä seuraavina vuosina.
- (7) Kukin jäsenvaltio päättää hanketoiminnoista saatavien sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käytön rajasta ottaen asianmukaisesti huomioon Kioton pöytäkirjan ja Marrakešin sopimusten asiaa koskevat määräykset täyttääkseen niihin sisältyvät vaatimukset, joiden mukaan mekanismien käytön olisi täydennettävä kansallisia toimia. Kansalliset toimet muodostavat siten merkittävän osan toteutetuista ponnisteluista.
- (8) UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä käyttämästä ydinvoimahankkeista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohtaan ja päätökseen 2002/358/EY perustuvien sitoumusten täyttämiseksi.
- (9) UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan perusteella tehdyissä päätöksissä 15/CP.7 ja 19/CP.7 korostetaan, että tarkoituksenmukaisuus ympäristön kannalta on saavutettava muun muassa mekanismeihin sovellettavien selkeiden toimintatapojen, sääntöjen ja ohjeiden sekä maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätalouden toimintoja ohjaavien selkeiden ja vahvojen periaatteiden ja sääntöjen avulla ja että metsitys- ja uudelleenmetsityshanketoimintoihin liittyvät pysymättömyyttä, lisäisyttä, vuotoa, epävarmuutta sekä sosioekonomisia vaikutuksia ja ympäristövaikutuksia, vaikutukset biodiversiteettiin ja luonnon ekosysteemeihin mukaan luettuina, koskevat kysymykset on otettava huomioon. Direktiivin 2003/87/EY tarkistuksen yhteydessä vuonna 2006 komission olisi harkittava, onko syytä antaa teknisiä määräyksiä, jotka liittyvät hyvitysten väliaikaisuuteen ja maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätalouden hanketoimintoja koskevaan, päätöksessä 17/CP.7 vahvistettuun yhden prosentin kelpoisuusrajaan, ja myös, onko syytä antaa säännöksiä, jotka liittyvät niiden mahdollisten riskien arvioinnin tuloksiin, jotka liittyvät muunto-geenisten organismien ja mahdollisesti tilaa valloittavien tulasajien käyttöön metsitys- ja uudelleenmetsityshanketoiminnoissa, jotta toiminnanharjoittajat voisivat käyttää maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätalouden hanketoiminnoista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä yhteisön järjestelmässä vuodesta 2008 alkaen UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.
- (10) Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä ei tulisi myöntää yhteisössä suoritetuista hanketoiminnoista, joilla vähennetään tai rajoitetaan myös direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästöjä, ellei samaa määrää päästöoikeuksia mitätöidä päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä myöntäneen jäsenvaltion rekisteristä.
- (11) Määritettäessä perusura unioniin liittyvissä maissa toteutettaville hanketoiminnoille olisi otettava huomioon yhteisön säännöstö liittymissopimusten mukaisesti.
- (12) Jäsenvaltiolla, joka myöntää yksityisille tai julkisille tahoille luvan osallistua hanketoimintoihin, säilyy vastuu UNFCCC:een ja Kioton pöytäkirjaan perustuvien velvoitteidensa täyttämisestä, ja sen olisi siten varmistettava, että osallistumisessa noudatetaan asiaa koskevia ohjeita, toimintatapoja ja menettelyjä, jotka on hyväksytty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella.
- (13) UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan ja niiden täytäntöönpanemiseksi tehtyjen myöhempien päätösten mukaisesti komission ja jäsenvaltioiden olisi tuettava toimintavalmiuksien kehittämistä kehitysmaissa ja siirtymätalouksissa, jotta ne voivat hyödyntää kaikilta osin yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin mahdollisuuksia tavalla, joka tukee niiden kestävän kehityksen strategioita. Komission olisi tarkasteltava tässä yhteydessä toteutettuja toimia ja laadittava niistä kertomus.
- (14) Maailman patokomission vuoden 2000 marraskuun raportissa "Dams and Development – A New Framework for Decision-Making" sekä OECD:ssä ja Maailmanpankissa on yksilöity asiaankuuluvia perusteita ja ohjeita sen arvioimiseksi, aiheuttavatko vesivoimahankkeet ympäristö- tai sosiaalaisia haittoja.

(¹) EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.

(15) Koska osallistuminen yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hanketoimintoihin on vapaaehtoista, yritysten ympäristöön liittyvää ja sosiaalista vastuuta ja vastuuvollisuutta olisi vahvistettava kestävän kehityksen huippukokouksen toimintasuunnitelman 17 kappaleen mukaisesti. Tähän liittyen yrityksiä olisi kannustettava parantamaan sosiaalisia vaikutuksia ja ympäristönsuojelun tasoa niissä yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin toiminnoissa, joihin ne osallistuvat.

(16) Tiedot hanketoiminnoista, joihin jäsenvaltio osallistuu tai joihin se antaa yksityiselle tai julkiselle taholle luvan osallistua, olisi saatettava yleisön saataville ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY mukaisesti ⁽¹⁾.

(17) Komissio voi mainita päästökauppaa ja hanketoiminnoista saatavien hyvitysten käyttöä koskevissa kertomuksissaan vaikutukset sähkömarkkinoihin.

(18) Kioton pöytäkirjan tultua voimaan komission olisi tarkastettava, onko mahdollista, että niiden Kioton pöytäkirjan liitteessä B lueteltujen maiden kanssa, jotka eivät ole vielä ratifioineet pöytäkirjaa, tehtäisiin sopimuksia päästöoikeuksien tunnustamisesta yhteisön järjestelmän ja sellaisten pakollisten kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmien välillä, joissa asianomaiset maat ovat asettaneet päästöille absoluuttiset enimmäismäärät.

(19) Koska yksittäisten jäsenvaltioiden toimin ei voida riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toiminnan tavoitetta eli Kioton hankemekanismin kytkemistä yhteisön järjestelmään ja koska se tämän vuoksi voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa esitetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(20) Direktiivi 2003/87/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

1 artikla

Direktiivin 2003/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/87/EY seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklaan alakohdat seuraavasti:

"k) 'liitteen I osapuolella' ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) liitteessä I mainittua osapuolta, joka on ratifioinut Kioton pöytäkirjan sen 1 artiklan 7 kohdassa määrättyllä tavalla;

l) 'hanketoiminnalla' hanketoimintaa, jonka yksi tai useampi liitteen I osapuoli on hyväksynyt Kioton pöytäkirjan 6 tai 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

m) 'päästövähennyksiköllä' yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 6 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

n) 'sertifioidulla päästövähennyksellä' yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti."

2) Lisätään 11 artiklan jälkeen artiklat seuraavasti:

"11 a artikla

Hanketoiminnoista saatujen päästövähennyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttö yhteisön järjestelmässä

1. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat kunkin 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kautena antaa toiminnanharjoittajien käyttöä hanketoiminnoista saatuja päästövähennyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä tiettyyn kunkin jäsenvaltion kansallisessa jakosuunnitelmassaan kyseistä kautta varten määrittämään prosenttiosuuteen asti kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista. Tällöin jäsenvaltio myöntää ja välittömästi palauttaa yhden päästöoikeuden yhtä sellaista päästövähennyksikköä tai sertifioitua päästövähennystä vastaan, joka on merkitty kyseiselle toiminnanharjoittajalle sen kansallisessa rekisterissä.

2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena antaa toiminnanharjoittajien käyttöä hanketoiminnoista saatuja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä. Tällöin jäsenvaltio myöntää ja välittömästi palauttaa yhden päästöoikeuden yhtä sertifioitua päästövähennystä vastaan. Jäsenvaltioiden on mitätöitävä sertifioidut päästövähennykset, jotka toiminnanharjoittajat ovat käyttäneet 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena.

3. Yhteisön järjestelmässä voidaan käyttää kaikkia päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä, jotka on myönnetty ja joita voidaan käyttää UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan sekä niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti,

a) paitsi että sen huomioon ottamiseksi, että UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä käyttämästä ydinvoimahankkeista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohtaan ja päätökseen 2002/358/EY perustuvien sitoumusten täyttämiseksi, toiminnanharjoittajien on pidättäydyttävä käyttämästä tällaisista hankkeista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä yhteisön järjestelmässä tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ensimmäisenä viisivuotiskautena;

ja

b) lukuun ottamatta maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloutta koskevista toiminnoista saatavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä.

11 b artikla

Hanketoiminnot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hanketoimintojen perusrat, siten kuin ne on määritelty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehdyissä päätöksissä, Euroopan unionin kanssa liittymissopimuksen allekirjoittaneissa maissa toteutettaville hanketoiminnoille, noudattavat kaikilta osin yhteisön säännöstöä, mukaan lukien liittymissopimukseen sisältyvät väliaikaiset poikkeukset.

2. Lukuun ottamatta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, hanketoimintoja isännöivien jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ei myönnetä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten kasvihuonekaasujen vähentämisestä tai rajoittamisesta.

3. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan suoraan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan laitoksen päästöjä, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ainoastaan, jos kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja mitätöi saman määrän päästöoikeuksia.

4. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan epäsuorasti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästötasoa, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ainoastaan, jos sama määrä päästöoikeuksia mitätöidään päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä myöntäneen jäsenvaltion kansallisesta rekisteristä.

5. Jäsenvaltiolla, joka myöntää yksityisille tai julkisille tahoille luvan osallistua hanketoimintoihin, säilyy vastuu UNFCCC:een ja Kioton pöytäkirjaan perustuvien velvoitteidensa täyttämisestä, ja sen on varmistettava, että osallistumisessa noudatetaan niitä asioita koskevia ohjeita, toimintatapoja ja menettelyjä, jotka on hyväksytty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella.

6. Yli 20 megawattia tuottavien vesivoimahankkeiden osalta jäsenvaltioiden on varmistettava tällaisia hankkeita hyväksyessään, että asiaankuuluvat kansainväliset perusteet ja ohjeet, maailman patokomission vuoden 2000 marraskuun raporttiin 'Dams and Development – A New Framework for Decision-Making' sisältyvät perusteet ja ohjeet mukaan luetuina, otetaan huomioon tällaisia hanketoimintoja kehitettäessä.

7. Säännökset 3 ja 4 kohdan täytäntöönpanemiseksi, erityisesti kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi, ja mahdolliset 5 kohdan täytäntöönpanemiseksi tarvittavat säännökset siinä tapauksessa, että isäntämaasopuoli täyttää kaikki kelpoisuusehdot yhteistoteutuksen hanketoimintoja varten, hyväksytään 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

3) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Tiedon saatavuus

Toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöoikeuksien jakoon liittyvät päätökset, tiedot hanketoiminnoista, joihin jäsenvaltio osallistuu tai valtuuttaa yksityisiä tai julkisia tahoja osallistumaan, ja kasvihuonekaasujen päästölupien perusteella vaaditut päästöraportit on saatettava yleisön saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.”

4) Lisätään 18 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että tahojen, jotka Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty hyväksymään hanketoiminnat Kioton pöytäkirjan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, sekä kansallisten viranomaisten, jotka UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty panemaan täytäntöön Kioton pöytäkirjan 12 artikla, toiminta sovitetaan yhteen.”

5) Lisätään 19 artiklan 3 kohtaan virke seuraavasti:

”Asetuksessa on annettava säännöksiä myös päästövähennysyksiköiden ja sertifioidujen päästövähennysten käytöstä ja yksilöinnistä yhteisön järjestelmässä sekä tällaisen käytön laajuuden seurannasta.”

6) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, päästövähennysyksiköiden ja sertifioidujen päästövähennysten käyttöön yhteisön järjestelmässä, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevien ohjeiden noudattamiseen, todentamiseen ja tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin ja tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä tietojenvaihtoa kehityksestä, joka koskee päästöoikeuksien jakoa, päästövähennysyksiköiden ja sertifioidujen päästövähennysten käyttöä yhteisön järjestelmässä, rekisterien toimintaa, päästöjen seuranta, raportointia, todentamista sekä tämän direktiivin noudattamista.”

7) Lisätään 21 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Toimintavalmiuksien kehittämisen tukeminen

Komission ja jäsenvaltioiden on pyrittävä UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan ja niiden täytäntöönpanemiseksi tehtyjen myöhempien päätösten mukaisesti tukemaan toimintavalmiuksien kehittämistä kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa, jotta kyseiset maat voivat hyödyntää kaikilta osin yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin mahdollisuuksia tavalla, joka tukee niiden kestävä kehityksen strategioita, ja jotta helpotetaan eri tahojen osallistumista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen.”

8) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) hanketoiminnoista saatavien hyvitysten käyttöä, mukaan lukien tarve yhdenmukaistaa päästövähennysyksiköiden ja sertifioidujen päästövähennysten sallittua käyttöä yhteisön järjestelmässä,”

b) lisätään 2 kohtaan kohdat seuraavasti:

”l) hankemekanismin vaikutusta isäntämaihin, erityisesti niiden kehitystavoitteisiin, onko yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeissa hyväksytty sellaisia yli 500 megawatin vesivoimahanketoimintoja, joilla on kielteisiä ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia, ja tällaisista vesivoimahanketoiminnoista saatavien sertifioidujen päästövähennysten tai päästövähennysyksiköiden tulevaa käyttöä yhteisön järjestelmässä,

m) toimintavalmiuksien kehittämisen tukemista kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa,

n) toimintatapoja ja menettelyjä kansallisten hanketoimintojen hyväksymistä varten jäsenvaltioissa ja tällaisista toiminnoista johtuviin päästövähennyksiin tai -rajoituksiin liittyvien päästöoikeuksien myöntämistä varten vuodesta 2008 alkaen,

o) teknisiä määräyksiä, jotka liittyvät hyvitysten väliaikaisuuteen ja maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätalouden hanketoimintoja koskevaan päätöksessä 17/CP.7 vahvistettuun yhden prosentin kelpoisuusrajaan, ja säännöksiä, jotka liittyvät niiden mahdollisten riskien arvioinnin tuloksiin, jotka liittyvät muuntogeenisten organismien ja mahdollisesti tilaa valloittavien tulojalajien käyttöön metsitys- ja uudelleenmetsityshanketoiminnoissa, jotta toiminnanharjoittajat voisivat käyttää maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätalouden hanketoiminnoista saatavia sertifioiduja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä yhteisön järjestelmässä vuodesta 2008 alkaen UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Ennen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kutakin kautta kunkin jäsenvaltion on julkistettava kansallisessa jakosuunnitelmassaan aikomuksensa käyttää päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä ja se prosenttiosuus kullekin laitokselle jaetuista päästöoikeuksista, johon asti toiminnanharjoittajat saavat käyttää päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön järjestelmässä kyseisellä kaudella. Päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten kokonaiskäytön on oltava yhdenmukaista asiaankuuluvien täydentävyyttä koskevien velvoitteiden kanssa Kioton pöytäkirjan ja UNFCCC:n ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY (*) 3 artiklan mukaisesti joka toinen vuosi, missä määrin kansallinen toiminta tosiasiallisesti muodostaa merkittävän osan kansallisen tason ponnisteluista sekä missä määrin hanketoimintojen käyttö tosiasiallisesti täydentää kansallista toimintaa ja mikä on niiden välinen suhde, Kioton pöytäkirjan asiaankuuluvien määräysten ja niiden perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti. Komissio laatii tästä raportin mainitun päätöksen 5 artiklan mukaisesti. Tämän raportin perusteella komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tai muita ehdotuksia jäsenvaltioiden antamien säännösten täydentämiseksi sen varmistamiseksi, että mekanismien käyttö täydentää kansallista toimintaa yhteisössä.

(*) EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.”

9) Lisätään liitteeseen III kohta seuraavasti:

”12. Suunnitelmassa on määritettävä se sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden enimmäismäärä, jonka toiminnanharjoittajat saavat käyttää yhteisön järjestelmässä, prosenttiosuutena kullekin

laitokselle jaetuista päästöoikeuksista. Prosenttiosuuden on oltava yhdenmukainen Kioton pöytäkirjan sekä UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisten jäsenvaltioiden täydentävyyttä koskevien velvoitteiden kanssa.”

2 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 13 viimeistään 13 päivänä marraskuuta 2005 marraskuussa. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 27 päivänä lokakuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. NICOLAI